

Lov 2 Kr. i Skat . . . (Afbrydelse) . . . jeg hører til de moderate. Hvis Tolden paa Papir blev nedsat med 2 Øre, det er kun $1\frac{1}{2}$, men jeg tager stadig det ærede Medlems Tal, vilde jeg derpaa tjene 8,000 Kr. om Aaret, saa det vilde ikke være saaledes, at for hver Krone, som Papirforbrugerne yde i Brændevinsskat, faa de 4 i Stedet, nej, for hver Krone, som denne Papirforbruger yder i Brændevinsskat, faar han 4,000 Kr. i Stedet, det er aldeles udmærket, netop udmærket for mig, men om det er udmærket for Brændevinsforbrugerne, er et andet Spørgsmaal. Nu vil det ærede Medlem jo maaske sige: Ja, men en saa betydelig Toldnedsættelse vil jo komme Avisholderne til gode, den vil jo paavirke Abonnementsprisen for Bladene; den indbyrdes Konkurrence, som ogsaa finder Sted paa dette Felt mellem Bladene, vil tvinge Abonnementsprisen ned, saaledes at Abonnenterne ville komme til at nyde godt deraf. Jeg har regnet ud, at den Toldnedsættelse, som der virkelig er Tale om — jeg holder mig her altsaa ikke til det ærede Medlems Tal, men til de virkelige Tal — en Nedsættelse med $1\frac{1}{2}$ Øre, som vil give mig 6,000 Kr. om Aaret, denne Toldnedsættelse vil for det Blad, jeg taler om, repræsenterer for hvert Eksemplar af Bladet knebent 10 Øre Kvartalet. Nu kan vel enhver give mig Ret i, at ved Fastsættelsen af Bladprisen ved Konkurrencen mellem de forskellige Blade indbyrdes er der ikke Spørgsmaal, om et Blad i et Kvartal er 10 Øre billigere end et andet; saa maa vi i det mindste op til en Prisforskel af 50 Øre Kvartalet, hvis det skal faa nogen Betydning for Antallet af Bladets Abonnenter. Hvis hele Papirtolden blev sløjftet, saa vilde Nedsættelsen jo beløbe sig til henimod 40 Øre pr. Kvartal for hvert Eksemplar af Bladet, og saa er det muligt, at Konkurrencen vilde drive en Bladudgiver til endogsaa af sin egen Lomme at maatte give Abonnenterne en halv Snes Øre til, saa i dette Tilfælde vilde Abonnenterne faa en Toldgodtgørelse. Men med en saa ringe Nedsættelse som $1\frac{1}{2}$ Ø. pr. Pd. vil absolut hver eneste rød Øre af Toldnedsættelsen blive i Avisudgiverens Lomme. Derfor er hele den Opstilling, som det ærede Medlem har gjort af sine Argumenter, meget misvisende; det ærede Medlem skulde, naar han vilde være korrekt, ikke have sagt: „Papirforbrugerne vinde saaledes ved denne Omlægning 340,000 Kr. aarlig; for 1 Kr., som de give i Brændevinsskat, faa de 4 Kr. i Stedet“ — nej det ærede Medlem skulde have sagt:

„Papirforbrugerne vinde saaledes ved denne Omlægning 340,000 Kr. aarlig“ — det er rigtigt nok med det ærede Medlems Tal — „for 1 Kr., som Brændevinsforbrugerne give i Brændevinsskat, faa Papirforbrugerne 4 Kr. i Stedet“; der ligger det rigtige. Men naar det ærede Medlem havde sagt det, var det troligt, at Bifaldet i Slagelse vilde være blevet noget mindre. Det ærede Medlem kan naturligvis godt rejse til Slagelse og holde den Slags Taler uden at møde Indsigelse og Kritik, men det ærede Medlem kan ikke lade den Slags Taler trykke og omdele uden at møde Indsigelse og Kritik og uden at udsætte sig for, at man siger med en Vending af ham selv — lidt forandret — at „naar man saa bliver Vidne til den Enstemmighed, med hvilken de — nemlig Toldnedsættelsens overordentlige Velsignelser“, det er den ene Ændring, jeg lægger ind deri — „under opløftet Stemning drøftes, roses og fremmes af“ — jeg forandrer de næste Ord til „Toldagitationens troende Menighed“ — der stod Venstres Tillidsmænd — „saa miste fordomsfri Mennesker Humøret og Tilliden“. Naa, hvad Humøret angaar, saa har jeg ikke mistet det, og det ærede Medlem siger i sin Tale i Dag, at han heller ikke har mistet det; om man deraf modsætningsvis tør slutte, at det ærede Medlem ikke er fordomsfri — thi fordomsfri Mennesker miste Humøret, siger Talen — skal jeg lade staa hen. Men Tilliden til det ærede Medlems Tal og Bevisførelse taber man efter min Mening absolut, naar man ser noget saadant som det, jeg her har gjort opmærksom paa. Foruden Nedsættelsen i Papirtolden finder jeg ogsaa — det skal jeg gerne indrømme — at det er en ganske udmærket Ting ved Folketingets Toldlov, at Tolden paa Sværte er sat ned, det vil ogsaa komme Avisudgiverne til gode, og det vil forhaabentlig ogsaa komme det ærede Medlem for Slagelse til gode, da han jo bruger megen Sværte. Det var altsaa om Papirtolden. Jeg vender saa tilbage til de tre andre Eksempler, som Toldkommissionens Mindretal nævnedes. Det første, som nævnedes, og hvor det hedder, at Fabrikanterne udnytte dog en væsentlig Del af Tolden, er hvide Gardiner; der udnyttes fra 28—80 pCt. Nu skal jeg villig indrømme, at det er fuldendt dumdristigt af mig at give mig til at diskutere med det ærede Medlem for Slagelse om Gardiner og Gardintold, og jeg skal derfor ogsaa nok vogte mig for at komme alt for dybt ind i Gardinerne, saa vilde jeg snuble og falde lige saa lang, som